Dominica II Post Pentecosten infra Octavam Corporis Christi.

Semiduplex 1. classis.

Oratio ante divinum Officium.

A PERI, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus: intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum Divínæ Maiestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

Oratio post divinum Officium.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus, et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit, et dicitur flexis genibus.

S ACROSÁNCTÆ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Iesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. R. Amen.

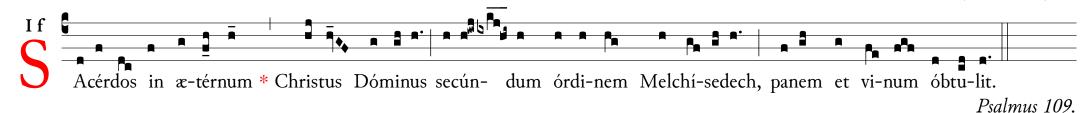
- V. Beáta víscera Maríæ Virginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.
- R. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dominum.

Et dicitur secreto Pater noster. et Ave María.

Ad I. Vesperas.

et Spi-rí-tu-i Sancto. Sicut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a dextris me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dómi**nus** ex **Si**on: * domináre in médio inimicó*rum tu***ó**rum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdi*nem Melch*ísedech.

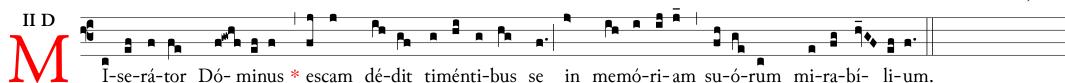
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta e<u>ius:</u> † confirmáta in sæculum **s**æculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

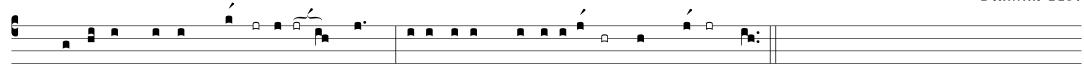
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

A-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi- am, et sacri-fi-cábo hó-sti- am laudis.

Psalmus 115.

Cré-di-di, propter quod locú-tus sum: * ego autem humi-li-á-tus sum ni- - mis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni **pó**pulo **e**ius: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanc**tó**rum **e**ius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula me<u>a:</u> † tibi sacrificábo **hós**tiam **lau**dis, * et nomen Dómini **in**vo**cá**bo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis **pó**puli eius, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Lauda Ie-rú-sa-lem Dóminum: * lauda De-um tu- - um Si- - on.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

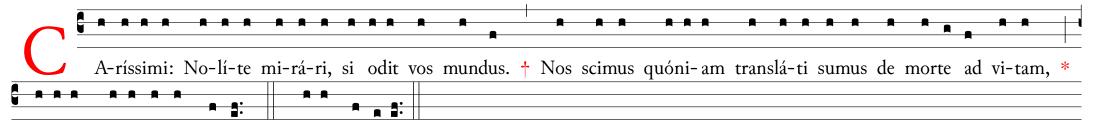
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

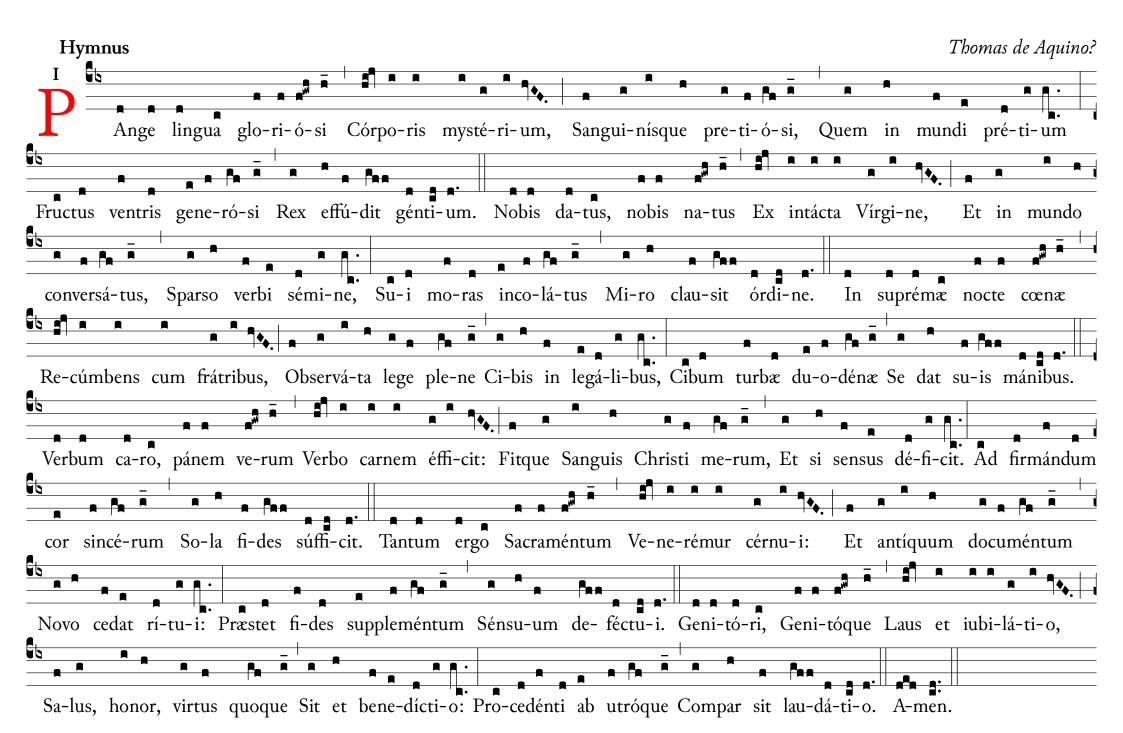

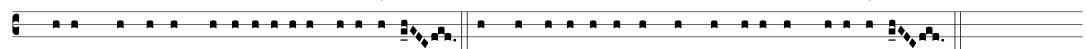

quóni-am di-lí-gimus fratres. R. De-o grá-ti-as.

Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Ci-bá-vit.

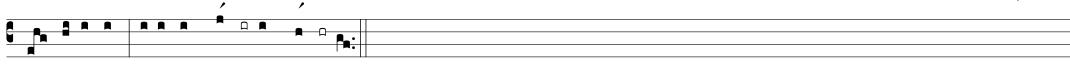

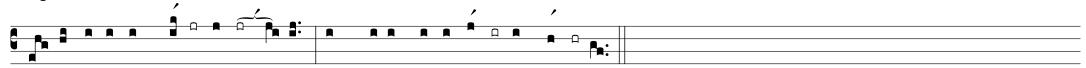
♥. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. R. Omne de-lectaméntum in se habéntem, alle-lú-ia.

Lc. 1, 46-55

Mag-ní-fi-cat * ánima me- a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá- ri me-

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sécula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

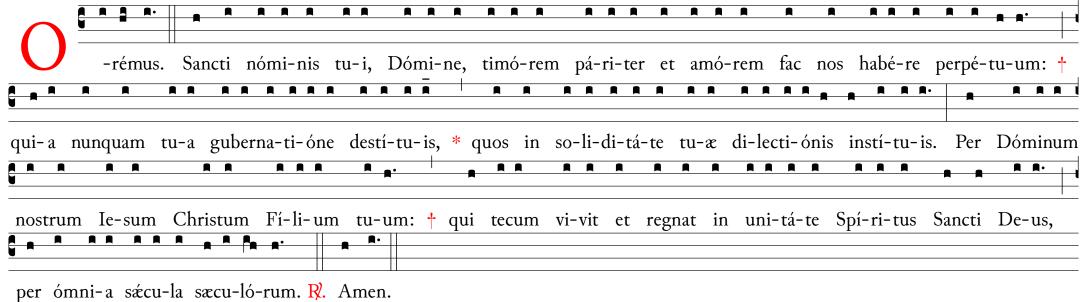

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

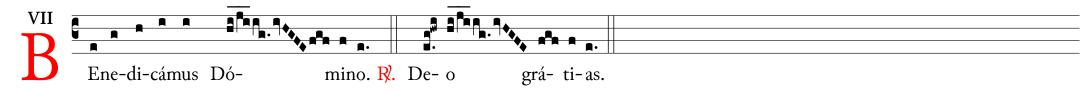

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

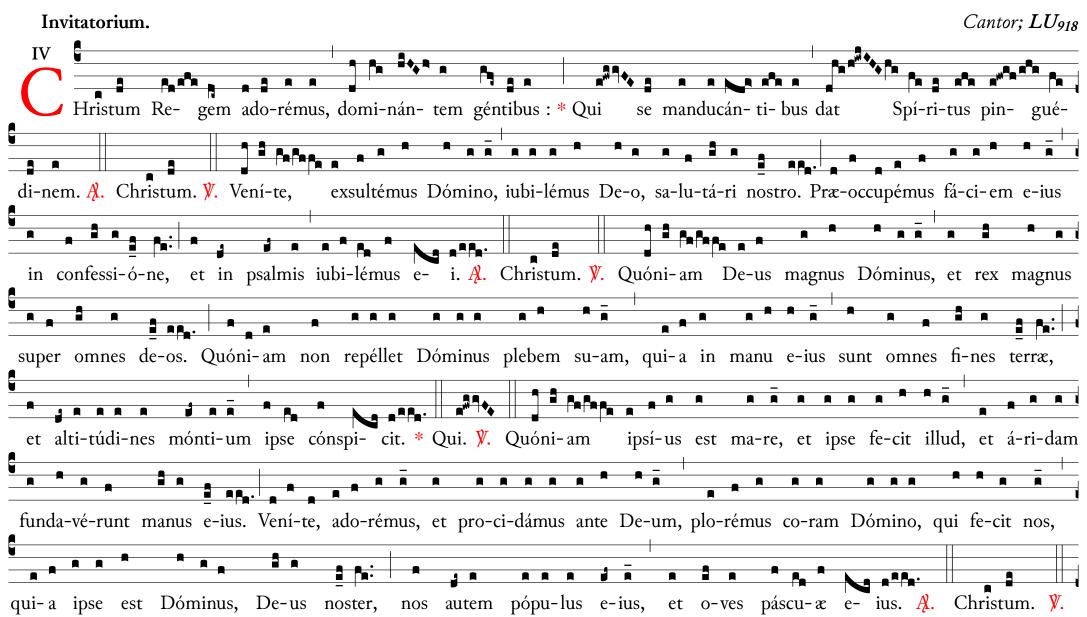
V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

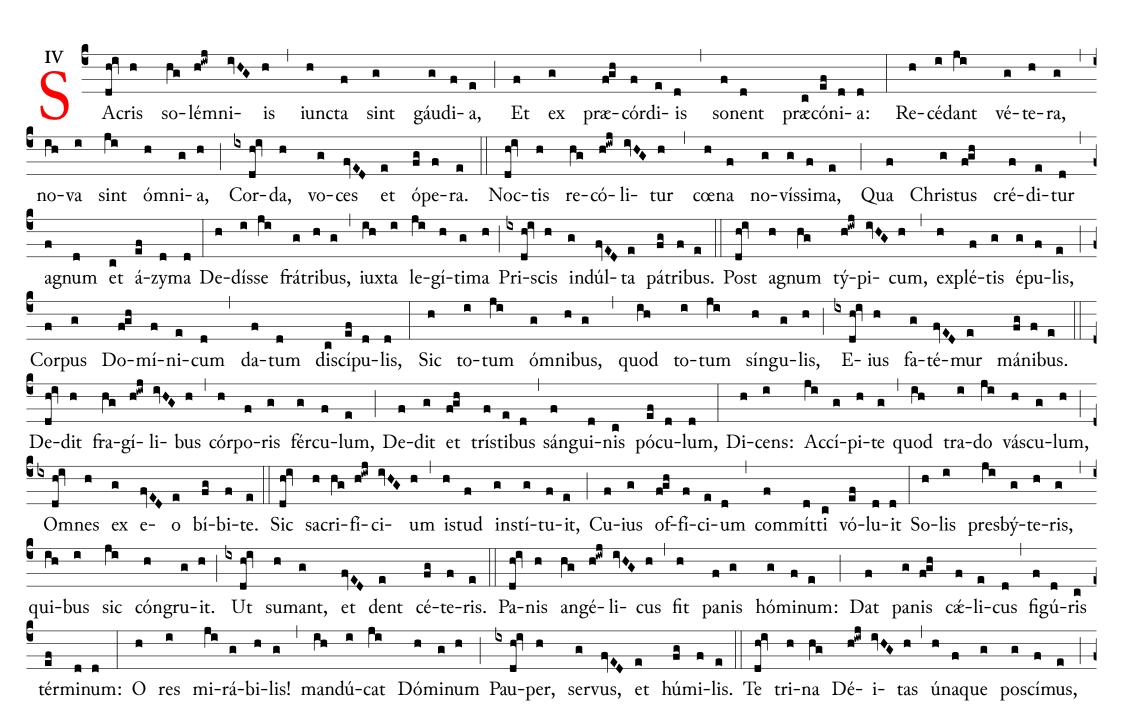

Ad Matutinum.

Omi-ne, lá-bi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-á-bit laudem tu-am.

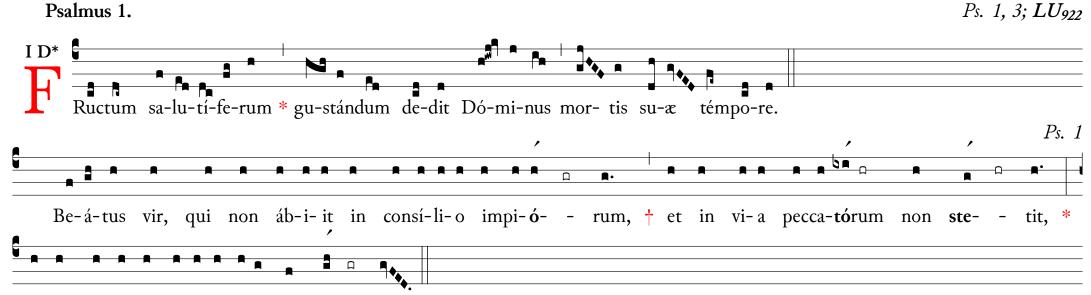

Sic nos tu ví-si-ta, si-cut te có-limus: Per tu-as sémi-tas duc nos quo téndimus, Ad lu-cem quam inhá-bi-tas. A-men.

et in cáthedra pesti-lénti-æ non se- - dit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

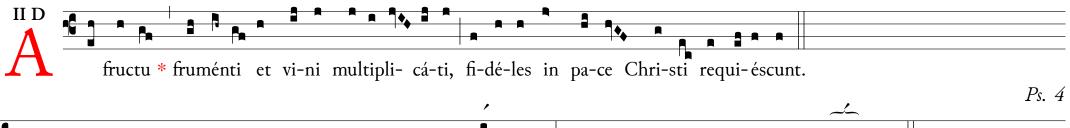
Non sic **im**pii, **non** sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie **ter**ræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 2. Ps. 4, 8.9; LU₉₂₃

Cum invo-cá-rem exaudí-vit me De-us iustí-ti-æ me- - æ: * in tribu-la-ti-óne di-la-tásti mi- - hi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quéritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum, * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccá<u>re:</u> † quæ dícitis in córdibus **ves**tris, * in cubílibus vestris com*pun***gí**mini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, † et sperate in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

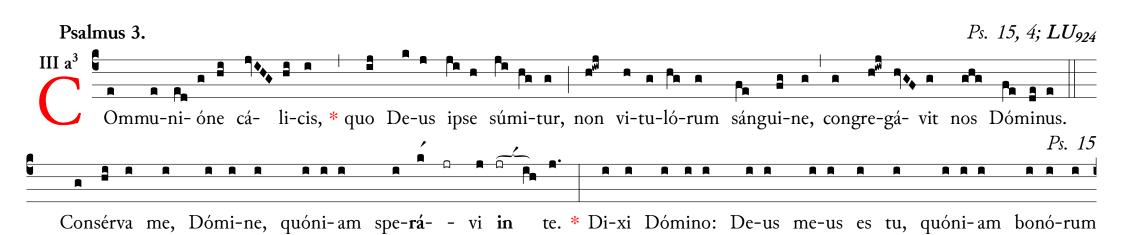
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

me-ó-rum non e- - ges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, † et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

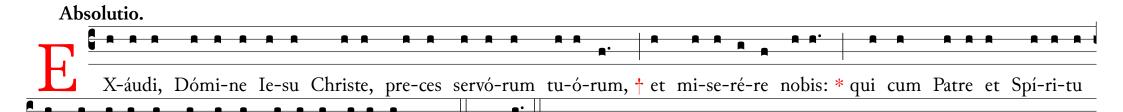
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

♥. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. ₽. Panem Ange-ló-rum manducá-vit homo, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. secreto usque ad y. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Sancto vi-vis et regnas in sæcu-la sæcu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

ube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. ₹. Amen.

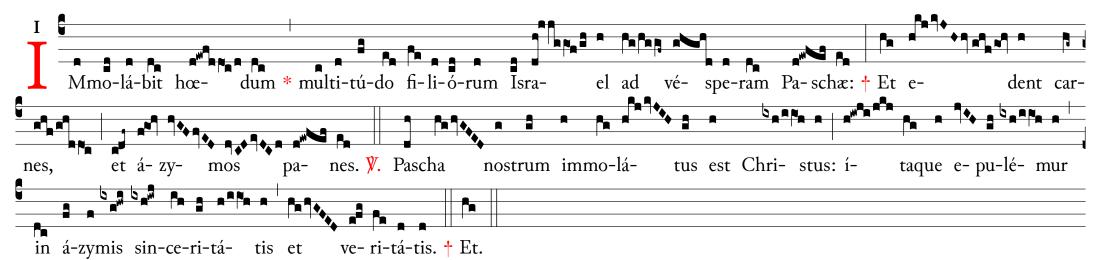
Lectio I. 1 Reg. 4, 1-3

De libro primo Regum.

Et factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam: et egréssus est Israël óbviam Philísthiim in prælium, et castrametátus est iuxta lápidem Adiutórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël Philisthæis: et cæsa sunt in illo certámine passim per agros, quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra: dixerúntque maióres natu de Israël: Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

√. Deo grátias.

ube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. ₹. Amen.

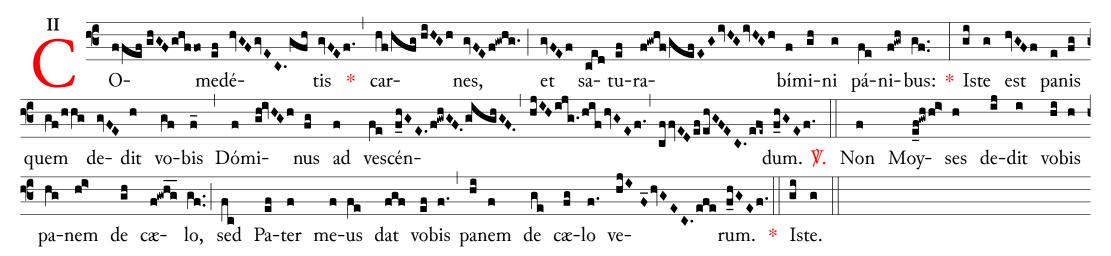
Lectio II.

1 Reg. 4, 4-6

Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super chérubim: erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israël clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque: Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt quod arca Dómini venísset in castra.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
→. Deo grátias.

R. Ex. 16, 12.15 V. Io. 6, 21; LU_{927}

Benedictio.

ube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. R. Amen.

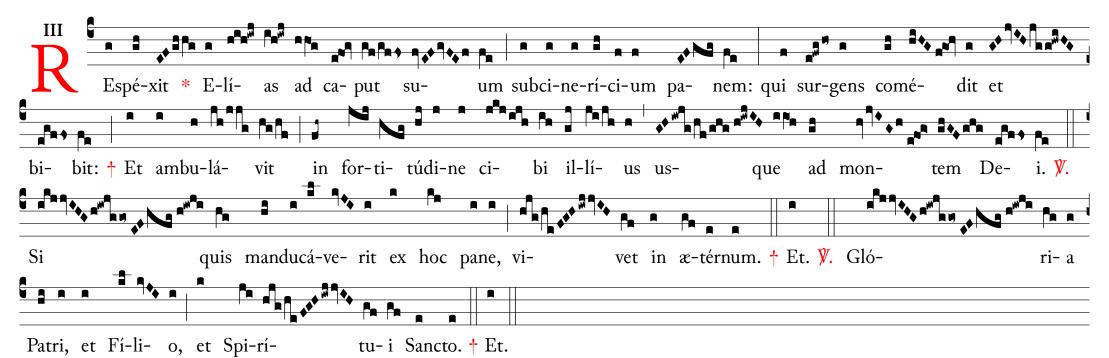
Lectio III. 1 Reg. 4, 7-11

Timuerúntque Philísthiim, dicéntes: Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultátio heri et nudiustértius: væ nobis. Quis nos salvábit de manu deórum sublímium istórum? hi sunt dii, qui percussérunt Ægýptum omni plaga in desérto. Confortámini, et estóte viri, Philísthiim, ne serviátis Hebræis, sicut et illi serviérunt vobis: confortámini, et belláte. Pugnavérunt ergo Philísthiim, et cæsus est Israël, et fugit unusquísque in tabernáculum suum: et facta est plaga magna nimis, et cecidérunt de Israël triginta millia péditum. Et arca Dei capta est: duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni et Phinees.

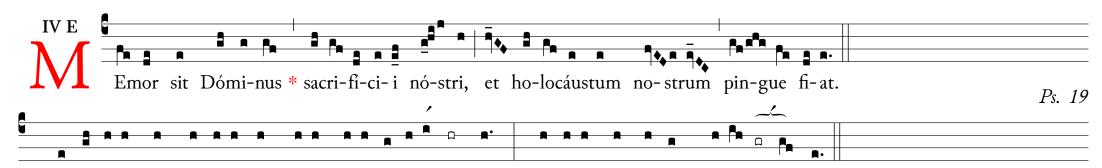
V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Responsorium 3.

Psalmus 4. Ps. 19, 4; LU₉₂₈

Exáudi-at te Dóminus in di-e tribu-la-ti-ó- - nis: * pró-tegat te nomen De-i Ia- - cob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secún dum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ eius.

Hi in cúrribus, et bi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligati sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 5. Ps. 22, 5; LU₉₂₈

Dóminus re-git me, et ni-hil mi-hi dé-e-rit: * in loco páscu-æ i-bi me col- - locá- - vit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitam iustítiæ * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini; * in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ps. 41

Quemádmodum de-sí-de-rat cervus ad fontes aquá- - rum: * i-ta de-sí-de-rat ánima me-a ad te, De- - us.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, † dum dícitur mihi quotídie: * Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: † quóniam transíbo in locum tabernáculi ad*mirá*bilis, * usque ad *domum* **De**i.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnes excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies; † Ubi est Deus tuus? quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

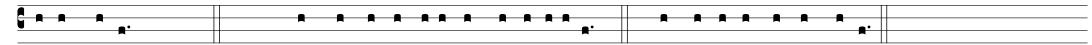
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

♥. Ci-bá-vit illos ex á-di-pe fruménti, alle-lú-ia. R. Et de petra, melle sa-tu-rá-vit e-os, alle-lú-ia.

Pa-ter noster. secreto usque ad y. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

sæcu-ló-rum. R. Amen.

ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

Lectio IV.

Ex Hom. 60 ad pop. Antioch

Sermo sancti Ioánnis Chrysostomi.

Quóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum; et assentiámur et credámus et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit; sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísmate: per rem nempe sensíbilem, aquam, donum confértur; intelligíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona; sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére; ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

R. Mt. 26, 26 V. Io. 31, 31; LU₉₃₁

Di-xé-runt vi-ri tabernácu-li me- i: Quis det de cárni-bus e-ius, ut sa-tu-rémur? † Accí- pi-te.

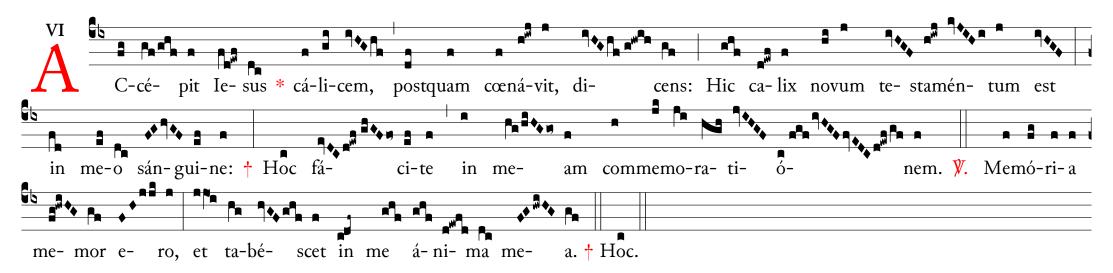
ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ * det nobis gáudi-a vi-tæ. №. Amen.

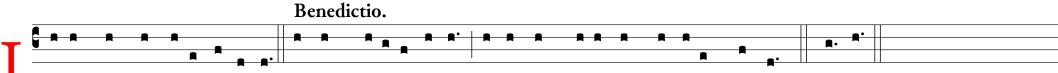
Lectio V.

Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus; omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Iudæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant; te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cælum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre; nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixérunt: ítaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fieri, cólaphis cædi, et crucifigi; verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re, nos suum éfficit corpus.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

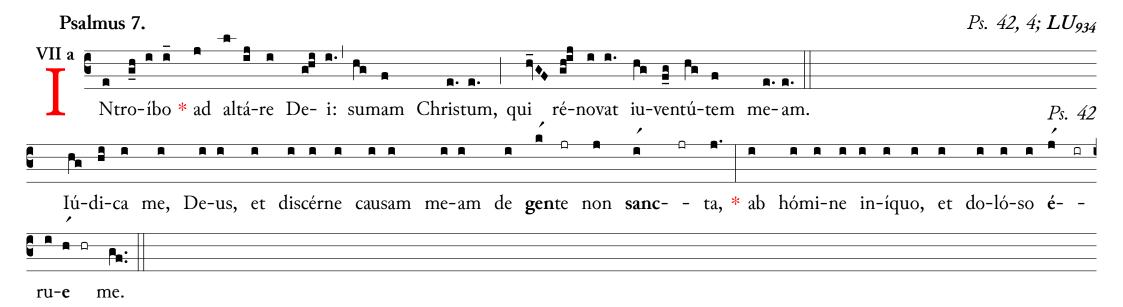
ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. R. Amen.

Lectio VI.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrificio? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spiritáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes eius? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus; sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Exsultá-te De-o, adiu-tó-ri nos- - tro: * iubi-lá-te De-o Ia- - cob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucún dum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium *Deo* Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te: † exaudívi te in abscondito tempestátis: * probavi te apud aquam contradictionis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

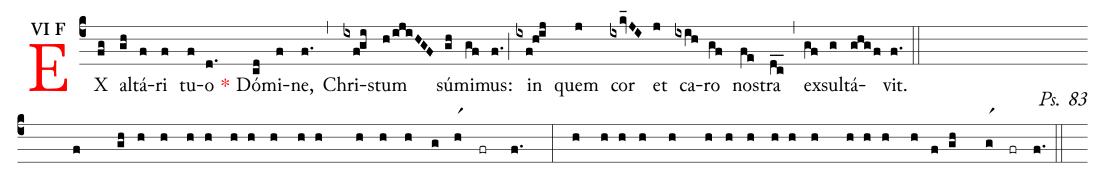
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 9.

Quam di-lécta tabernácu-la tu-a, Dómi-ne virtú- - tum: * concupíscit, et dé-fi-cit ánima me-a in átri-a Dómi-ni.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, * in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in *virt*útem: * vidébitur Deus deó*rum in* Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

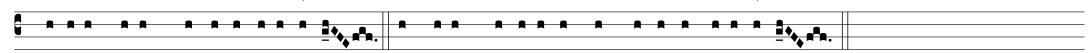
Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit **De**us: * grátiam et glóriam dabit **Dó**minus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in in*no*céntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui *sperat* in te.

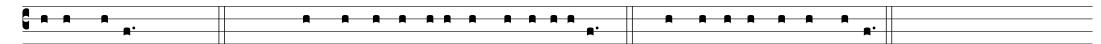
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ps. 103, 14-15 Versus.

V. Edúcas panem de terra, alle-lú-ia.

R. Et vinum læ-tí-fi-cet cor hómi-nis, alle-lú-ia.

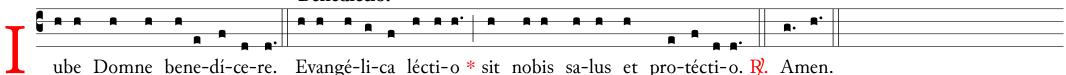

Pa-ter noster. secreto usque ad y. Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. №. Amen.

The state of the s

Lectio VII. Lc. 14, 16-24

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

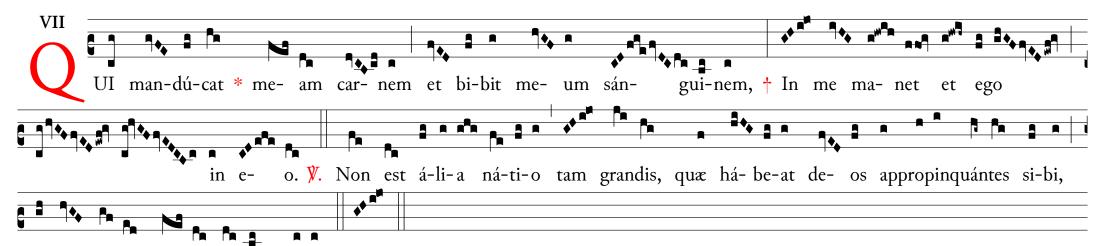
In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cenam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homilia 36 in Evangelia

Homilía sancti Gregórii Papæ.

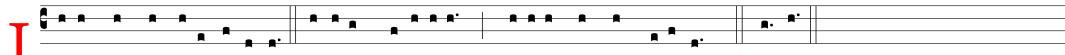
Hoc distáre, fratres caríssimi, inter delícias córporis et cordis solet: quod corporáles delíciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt; cum vero ávide edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra, spiritáles delíciæ, cum non habéntur, in fastídio sunt; cum vero habéntur, in desidério: tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia dísplicet; in istis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

si-cut De-us no-ster a-dest nobis. † In.

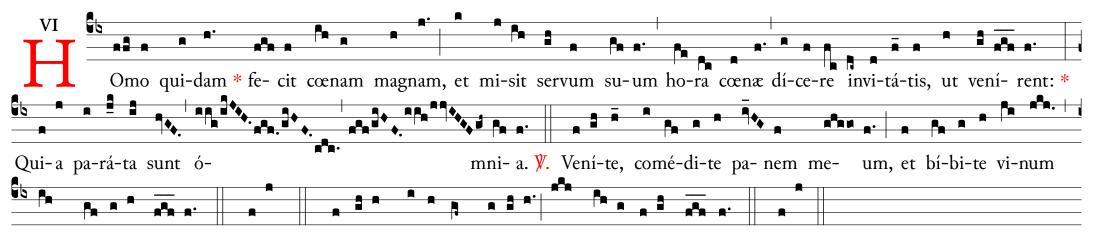
ube Domne bene-dí-ce-re. Di-vínum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. №. Amen.

Lectio VIII.

Augent enim spiritáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant: quia quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avídius amétur; et idcírco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens: Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat: Suavitátem eius non cognóscitis, si hanc mínime gustátis; sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes eius dulcédinem, amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amísit, cum in paradíso peccávit; extra éxiit, cum os a cibo ætérnæ dulcédinis clausit.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

√. Deo grátias.

quod míscu-i vo-bis. * Qui-a. V. Gló-ri-a, Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. * Qui-a.

ube Domne bene-dí-ce-re. Ad so-ci-e-tá-tem cí-vi-um supernó-rum * perdúcat nos Rex Ange-ló-rum. R. Amen.

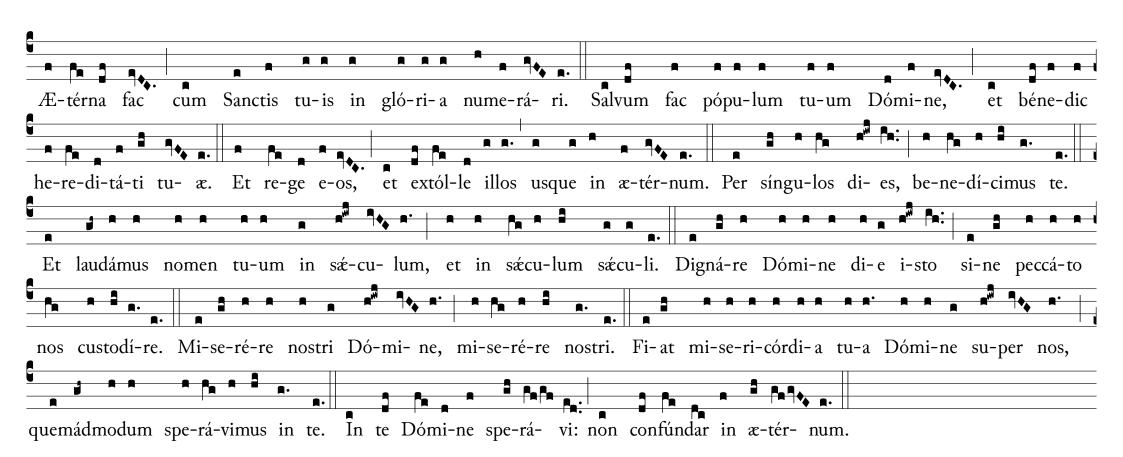
Lectio IX.

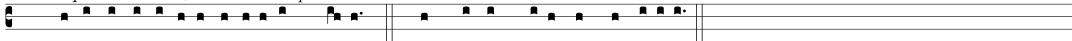
Unde nos quoque, nati in huius peregrinatiónis ærúmna, huc fastidiósi iam vénimus, nescímus quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídii nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat; et eo iam intérnas delícias non áppetit, quo eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

√. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
¬. Deo grátias.

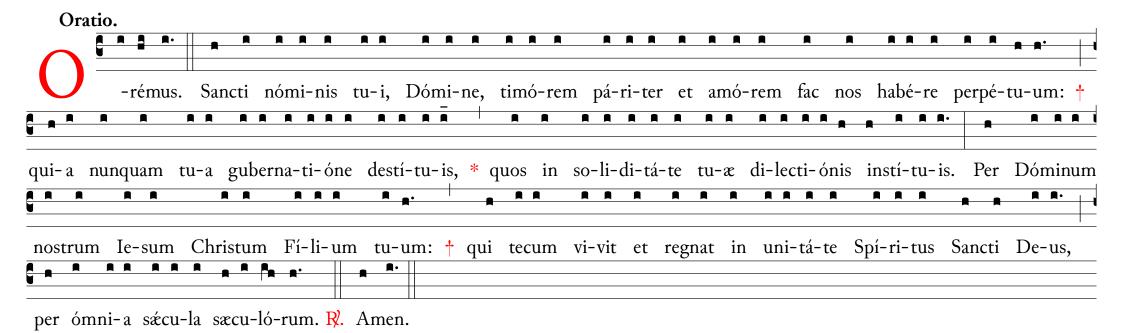

Iudex créde-ris es-se ventú-rus. Te ergo quésumus, tu-is fámulis súbve- ni, quos pre-ti-óso sángui-ne redemísti.

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

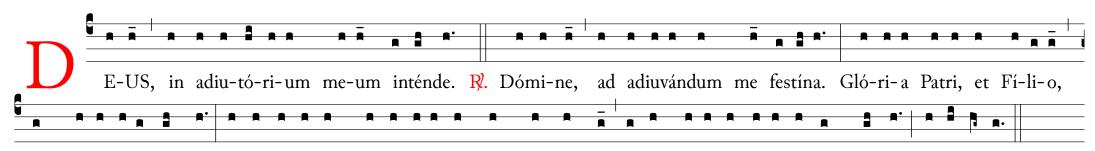

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

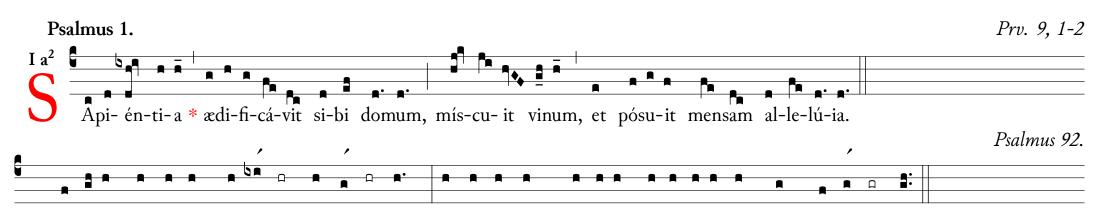

√. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
√. Amen.

Ad Laudes.

et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Dóminus regná-vit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus forti-túdi-nem, et præ-cínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a século tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

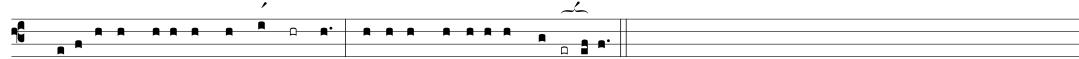
Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o omnis ter- - ra: * serví-te Dómino in læ-tí-ti-a.

Introite in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 62.

De-us De- - us me- - us * ad te de lu- - ce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

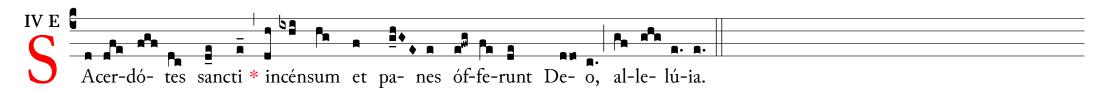
Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velamento alarum tuarum exsultabo, † adhæsit anima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui **iu**rant in **e**o: * quia obstrúctum est os loquénti**um** in**í**qua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te e-um in sác-cu-la.

Benedicite Angeli Dómino: * benedicite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super cælos sunt Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedicite sol et luna Dómino: * benedicite stellæ cæli Dómino.

Benedicite omnis imber et ros Dómino: * benedicite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedicite ignis et æstus Dómino: * benedicite frigus et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruina Dómino: * benedicite gelu et frigus Dómino.

Benedicite glácies et nives Dómino: * benedicite noctes et dies Dómino.

Benedicite lux et ténebræ Dómino: * benedicite fúlgura et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Dómino: * benedicite universa germinantia in terra Dómino.

Benedicite fontes Dómino: * benedicite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedicite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedicite filii hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

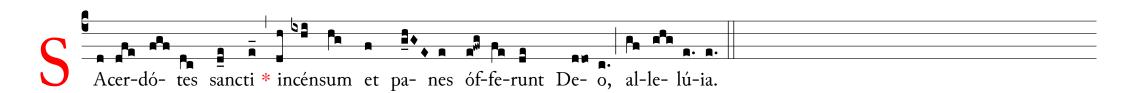
Benedícite spíritus et ánimæ iustórum Dómino: * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

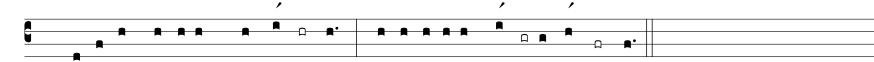

Psalmus 5.

Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum: * et gladii ancipites in manibus eorum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú- - tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

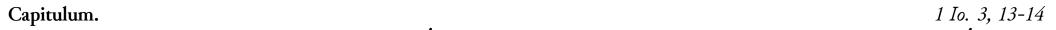
Laudáte eum in cýmbalis benesonán<u>tibus:</u> † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus **lau**det **Dó**minum.

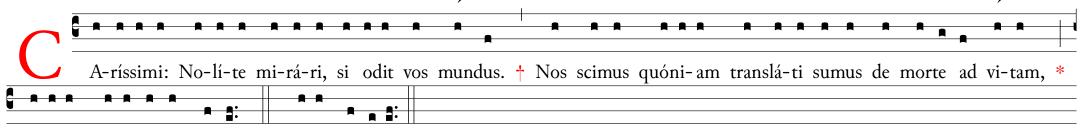
Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

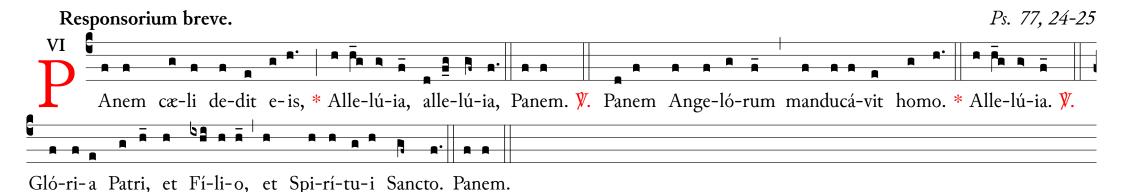

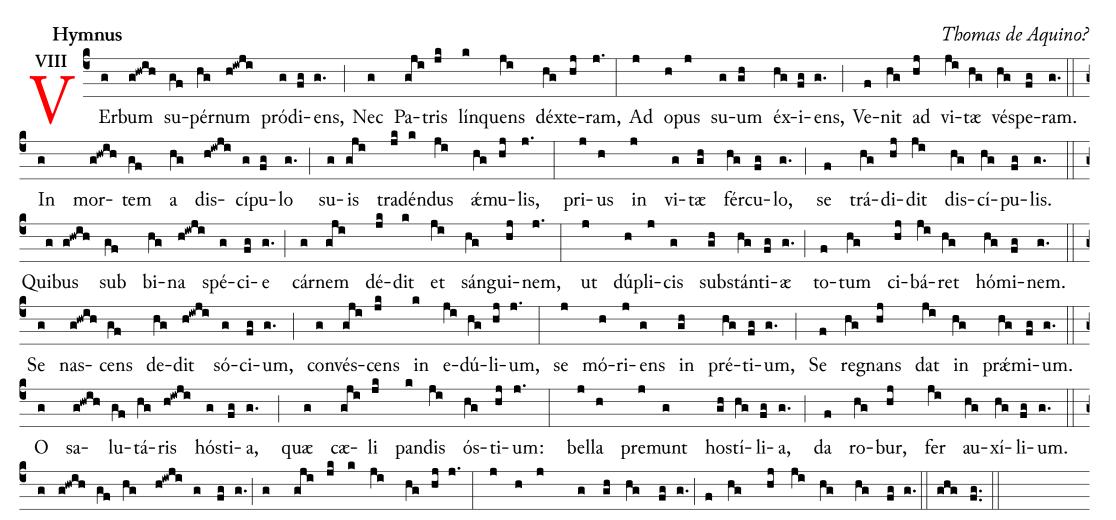
Incénti da-bo * manna abscóndi-tum, et nomen novum, al-le-lú-ia.

quóni-am di-lí-gimus fratres. R. De-o grá-ti-as.

Uni tri-nóque Dómino sit sempi-térna gló-ri-a: qui vi-tam si-ne término nó-bis do-net in pá-tri-a. A-men.

√. Pósu-it fi-nes tu-os pa-cem, alle-lú-ia.
R. Et á-di-pe fruménti sá-ti-at te, alle-lú-ia.

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple- - bis su- - α.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a século sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericordiam cum pátribus nostris: * et memorári testamenti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitate et iustitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis **ple**bi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

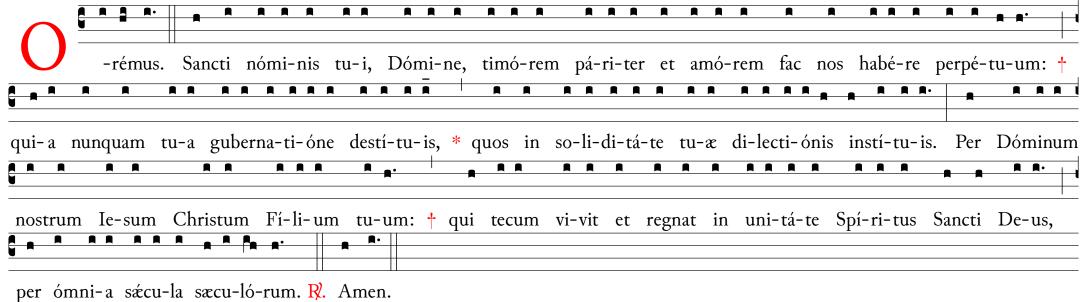

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

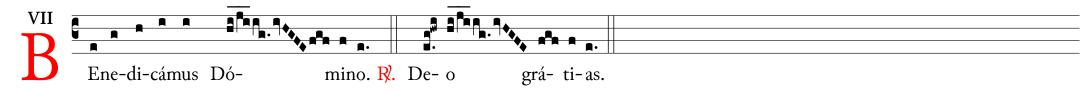

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

Di-xit Dóminus Dómino me- - o: * Sede a dextris me- - is:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dómi**nus** ex **Si**on: * domináre in médio inimicó*rum tu***ó**rum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

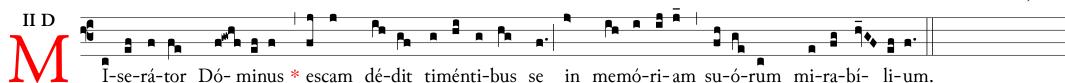
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Psalmus 110.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde me- - o: * in consí-li-o iustó-rum, et congrega-ti-ó- - ne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta e<u>ius:</u> † confirmáta in sæculum **s**æculi: * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

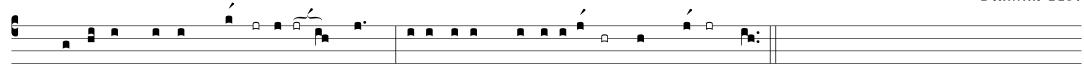
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

A-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi- am, et sacri-fi-cábo hó-sti- am laudis.

Psalmus 115.

Cré-di-di, propter quod locú-tus sum: * ego autem humi-li-á-tus sum ni- - mis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

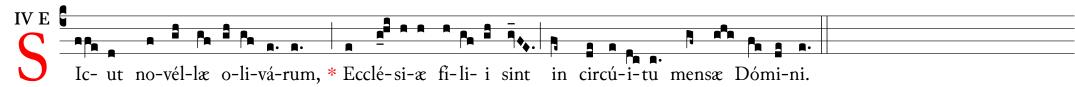
Vota mea Dómino reddam coram omni **pó**pulo **e**ius: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanc**tó**rum **e**ius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula me<u>a:</u> † tibi sacrificábo **hós**tiam **lau**dis, * et nomen Dómini **in**vo**cá**bo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis **pó**puli eius, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Be-á-ti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbu-lant in vi-is e- - ius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

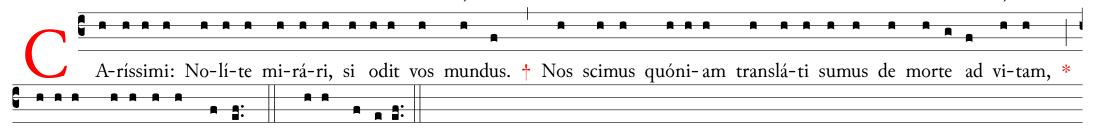
Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

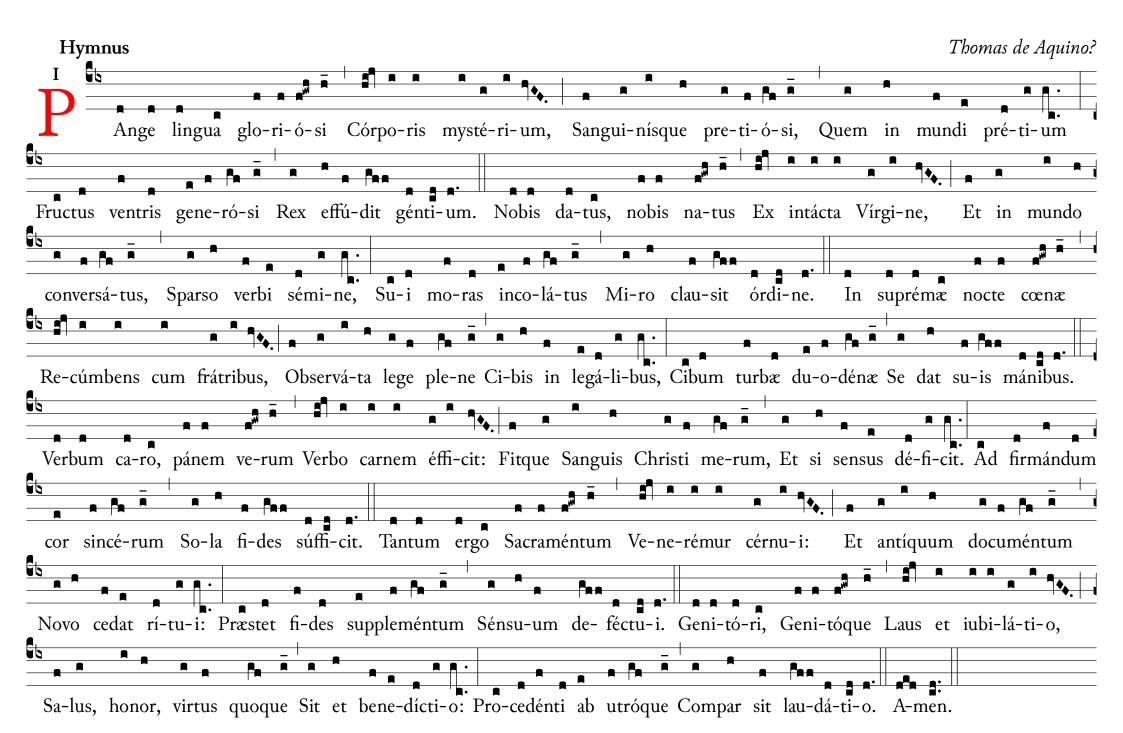

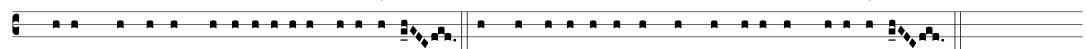

quóni-am di-lí-gimus fratres. R. De-o grá-ti-as.

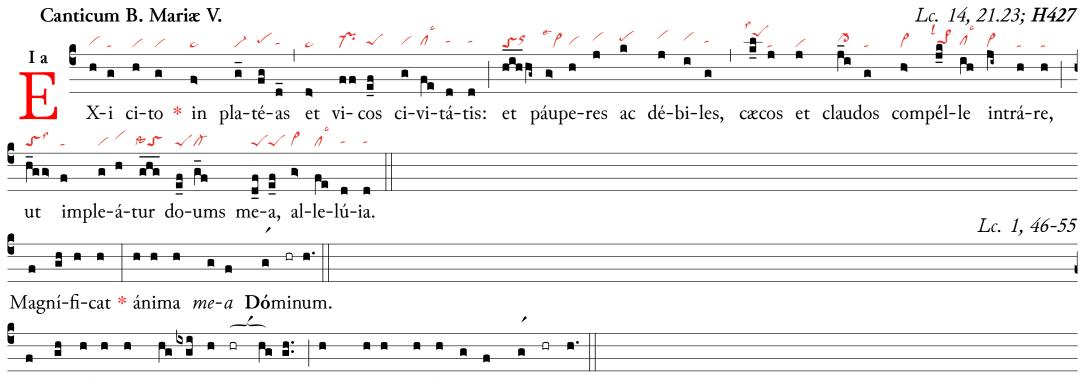

Alle-lú-ia. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Ci-bá-vit.

♥. Panem de cæ-lo præsti-tísti e-is, alle-lú-ia. R. Omne de-lectaméntum in se habéntem, alle-lú-ia.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- - o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ sux: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sácula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

Y-ri-e e-lé-i-son. R. Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

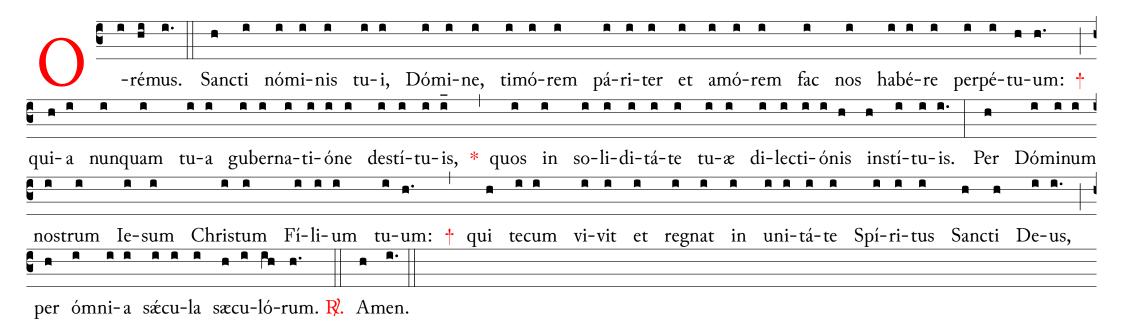

Ominus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

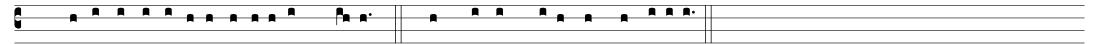
In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

